

2. niedziela po Trójcy

Główna myśl: Zaproszenie Pana Jezusa

Tekst: Mt 22,1-14 – podobieństwo o wielkiej wieczerzy

Wiersz: „Oto stoję u drzwi i kołaczę; jeśli ktoś usłyszy głos mój i otworzy drzwi, wstąpię do niego i będę z nim wieczerzał a on ze mną.” Obj 3,20

Cele:

- Dziecko poznało podobieństwo o wielkiej wieczerzy
- Dziecko rozumie, że Pan Bóg wysyła do niego zaproszenie
- Dziecko zostało zachęcone do tego, by Panu Bogu odpowiedzieć na Jego zaproszenia

I. Wstęp

Zaproszenie

Pomoce: różne zaproszenia, na przykład na ślub, confirmację, urodziny,

Przebieg:

Witam was bardzo serdecznie na dzisiejszej szkółce. Chcę, żebyście teraz popatrzyli, bo mam wam coś do pokazania. (*osoba prowadząca pokazuje przyniesione różne zaproszenia*) To są zaproszenia. Mam teraz do was kilka pytań. Komu dajemy zaproszenie? Kiedy i po co daje się komuś zaproszenie? Może wy już dostaliście zaproszenie? Czy ucieszyliście się, dostając je? Albo może sami daliście komuś zaproszenie? Co można z zaproszeniem zrobić? (*odpowiedzi dzieci*)

Podsumowanie:

Otrzymując zaproszenie, zostajemy włączeni do wybranej grupy, która idzie na przykład na wesele, na urodziny. My dzisiaj powiemy sobie o szczególnym zaproszeniu, które skierowane jest do każdego z nas. Posłuchajcie proszę.

Mam nadzieję, że chociaż będą wakacje, to wy nie zrobicie sobie wolnego od spotkań, rozmów z Panem Jezusem.

II. Szkółka

Pomoce: Biblia, można stworzyć prezentację używając wybranych obrazków z podanej niżej strony: www.freebibleimages.org/photos/great-feast/

Przebieg:

1. **Wesele dla syna** – pewien król zamierzał wyprawić wesele dla swojego syna.
2. **Królewskie zaproszenie na wesele** – wysłał służących, aby poinformowali wybranych o radosnym wydarzeniu i zanieśli im zaproszenia.
3. **Odmowa zaproszonych** – gdy nadszedł dzień wesela, król znowu posłał swoich posłańców, by zaproszonym powiedzieć, że wszystko jest już przygotowane i nadszedł czas wesela. Lecz co się wtedy okazało? Zaproszeni goście zaczęli po kolei odmawiać: „Nie możemy przyjść.”
4. **Kogo zaprosi król** – Gdy król usłyszał to, powiedział do sług: „Wesele wprawdzie jest gotowe, ale zaproszeni nie przyszli. Idźcie na rozstajne drogi, a kogokolwiek spotkacie, zapraszajcie na wesele.” (Mt 22, 8-9)
5. **Nowi goście** – Słudzy wyszli więc na drogi i zabierali wszystkich, których napotkali, tak, że w końcu cały weselny dom zapełnił się nowymi weselnymi gośćmi.

III. Zakończenie

Chcę wam powiedzieć, że takie zaproszenie na wielką ucztę, do siebie, do Królestwa Bożego, kieruje dzisiaj Pan Bóg także do nas. On oferuje nam miejsce przy swoim królewskim stole, na wspaniałej, królewskiej uczcie. To zaproszenie jest także dla ciebie, jak ty odpowiesz na nie? Powiesz TAK i ubierzesz weselną, piękną szatę? Czy może powiesz NIE? Musisz wybrać. Zastanów się, jakiej odpowiedzi chcesz udzielić Panu na Jego zaproszenie.

1. Wiersz biblijny

Oto stoję u drzwi i kołaczę; jeśli ktoś usłyszy głos mój i otworzy drzwi, wstąpię do niego i będę z nim wieczerzał a on ze mną.” Obj 3,20

Pomoce: wiersz zapisać na narysowanych dużych drzwiach oraz na stole

Na drzwiach zapisać „Oto stoję u drzwi i kołaczę, jeśli ktoś usłyszy głos mój i otworzy drzwi,”

Na stole zapisać: „wstąpię do niego i będę z nim wieczerzał, a on ze mną.” Obj 3,20

Przebieg:

Wytłumaczyć wiersz

Cała nasza dzisiejsza szkółka mówiła o zaproszeniu, które Pan kieruje do każdego z nas. Tak jak w wierszu, którego chcemy się dzisiaj nauczyć, a mówi on o tym, że Bóg stoi i puka do naszego serca. Czy usłyszysz to pukanie i otworzysz Mu drzwi? On wtedy wejdzie i tak jak ci nowi weselnie goście z dzisiejszej historii, będziesz na tej wspaniałej Bożej uczcie. Lecz musisz Go wpuścić do swojego serca.

Informacja dla osoby prowadzącej: wiersz czytamy wszyscy głośno. Następnie powtarzając słowa pokazujemy wybrane słowa. Mówiąc:

„OTO STOJĘ” – stajemy; „U DRZWI” – rękami rysujemy przed sobą duży prostokąt, który będzie symbolem drzwi, „I KOŁACZĘ” – pokazujemy pukanie do drzwi, „JEŚLI KTOŚ USŁYSZY” – dłonią dotykamy ucha, „GŁOS MÓJ” – palcem dotykamy swoich warg, „WSTĄPIE DO NIEGO” – robimy krok na przód, „I BĘDĘ Z NIM WIECZERZAŁ, A ON ZE MNĄ.” – pokazujemy, tak jakbyśmy łyżeczką nabierali jedzenie

2. Prace plastyczne

A. Nasze zaproszenie – praca wspólna

Pomoce: duża kartka papieru, farby, kredki, zapisany poznany wiersz

Przebieg:

- jeżeli dzieci jest dużo, można je podzielić grupy, gdy dzieci jest mało robią wspólną pracę
- każdej drużynie dać potrzebne materiały: czyli kartkę papieru, farby, mazaki oraz poznany wiersz.
- z otrzymanych materiałów, każda drużyna wykonuje zaproszenie na wakacyjne nabożeństwa dla wszystkich osób (młodszych, starszych) Na zaproszeniu trzeba także zapisać miejsce i godzinę wakacyjnego nabożeństwa
- gotowe zaproszenie można zawiesić w gablotce parafialnej, jako informację, że podczas wakacji też odbywają się nabożeństwa .
- gotowy plakat zawiesić w widocznym miejscu, na przykład w gablotce przy kościele